

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 1

FEBRUAR 1950

6. AARG.

Generalforsamling

Den ordinære generalforsamling afholdes mandag den 6. marts kl. 19 præcis i Parkteatrets selskabslokaler, Østerbro-gade 79, Ø.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent.
 2. Beretning om klubbens virksomhed i det forløbne aar.
 3. Fremlæggelse af det reviderede regnskab.
 4. Forslag om bemyndigelse til bestyrelsen.
 5. Valg af næstformand, kasserer og to repræsentanter (§ 8).
 6. Valg af 2 suppleanter (§ 8).
 7. Valg af 1 kritisk og en statsautoriseret revisor (§ 11).
 8. Valg af 3 medlemmer til spilleudvalget for fodbold (§ 10).
 9. Valg af 2 medlemmer til spilleudvalget for cricket (§ 10).
 10. Eventuelt.
- ad pkt. 5: paa valg er Georg Hansen, Kurt Nielsen, Carl Petersen og Hans Colberg. Carl Petersen ønsker ikke at modtage genvalg.
- ad pkt. 6: paa valg er Poul Petersen og Sv. Pedersen.
- ad pkt. 7: paa valg er Edvin Hansen og Chr. Mortensen.
- ad pkt. 8: paa valg er Albert Olsen, Leif Knudsen og Arne Jørgensen.
- ad pkt. 9: paa valg er Erik Larsen og Erik Stummann.

Adgang til generalforsamlingen har alle aktive og passive medlemmer mod forevisning af gyldigt medlemskort for aaret 1950.

Til medlemmerne...!

Vi benytter lejligheden til at henlede medlemmernes opmærksomhed paa, at udmeldelse af klubben skal være indsendt skriftligt senest 14 dage før kontingentperiodens udløb.

Udmeldelser, der ikke indgaar rettidigt, foranlediger saavel kontoret som inkassatoren unødvendigt arbejde og tidsspilde.

HUSK: Adresseforandringer maa omgaaende

meldes til klubbens kontor ligesom til det lokale postkontor af hensyn til medlemsbladet.

HUSK endnu engang, at alle bestillinger af landskampbilletter skal være klubbens kontor i hænde skriftligt senest een maaned før for landskampdage.

Inkassatoren vil være tilstede paa generalforsamlingen.

Fra Guldpen

Da vi den 1. marts 1942 flyttede ind i vort anlæg og nye klubhus i Valby Idrætspark, fik vi — paa grund af forholdene dengang — ikke den plads, som i de første forhandlinger med Københavns kommune og Københavns Idrætspark oprindelig var tiltænkt og projekteret os, men syntes endda, at vi — med forholdene paa Enghavevej in mente — dog havde faaet et anlæg, hvis kapacitet ville sikre os en række aar fremover.

Udviklingen og byggeriet i bydelene, som omkranser Valby Idrætspark samt den stærkt stigende fodboldinteresse hos drengene, har imidlertid nu, kun otte aar efter, paa det grundigste kuldkastet vore forventninger til vort anlægs kapacitet. Den stadig stigende strøm af indmeldelser af drenge, har, som jeg tidligere har berørt her i bladet, gang paa gang truet med at sprænge alle rammer. Og det gælder i ligelig grad baa- de de inden- og udendørs som de rent organisationsmæssige.

Valby Idrætspark har i øjeblikket 21 fodboldbaner, som alle er stærkt belastede til træning og kampe indenfor den normale fritid. — **Man kan, i samme aandedræt man nævner et tal som 21 fodboldbaner beliggende paa samme areal, ikke lade være at sende en taknemmelig tanke til et forudseende og offervilligt bystyre, som her har skabt og vil skabe et anlæg, som bliver enestaaende blandt idrætsanlæg i Europa.** — Vi raader i øjeblikket over 5 af disse baner, men det ville ikke paa langt nær være tilstrækkeligt, hvis vi ikke var i den situation at kunne begynde arbejdet med drengene ved 2—3 tiden om eftermiddagen. Træner Mountford og „gamle“ Vald. Petersen har allerede paa dette tidspunkt hænderne fulde af træningsarbejde med fodboldivrige dren-

ge. Kl. 4—5 indfinder de øvrige ungdomstrænere sig, og saa gaar det slag i slag, saa længe lyset tillader det.

Denne rationalisering af træningen, med en times træning for hvert hold drenge, var nødvendig paa grund af de mange drenge, og det var en bydende nødvendighed af hensyn til pladsen, baa- de inden- og udendørs, at aflaste omklædningsrum og baner i de normale aftentimer, hvor de er udnyttet til bristepunktet. Det har kostet ungdomsledelsen, kontoret og bestyrelsen mange arbejdstimer og meget hovedbrud at faa dette arbejde organiseret. Samtidig har det tvunget bestyrelsen til at tage spørgsmaalet om en udvidelse af vore lokaler op, et spørgsmaal, som man tidligere i bestyrelsen har drøftet, men har udskudt paa grund af den vanskelig materialesituation for byggeriet.

I efteraaret skete imidlertid forskellige ting, som satte fart i bestyrelsens planer for udvidelse af vort anlæg, ikke alene viste en lysning i materialesituationen sig — vi saa saaledes, at AB fik tilladelse til at gaa i gang med sit længe ønskede byggeri, — men der skete samtidig et afbræk i vort ungdomsarbejde.

Vi har i mange aar kunnet beskæftige drenge i vintersæsonen i en eller anden gymnastiksal paa Vesterbro, som vi, efter ansøgning til kommuneskolernes gymnastikinspektør, fik tilladelse til at leje. Der har i denne sal, seivom det nar været forbudt at benytte fodbolde, men kun en bold med tøjovertræk, kunnet dyrkes en hel del tekniske boldøvelser, hvor grundlaget har været **A k s e l B y r v a l s** glimrende lærebog, og som vi og ungdomstrænerne altid har tillagt en væsentlig betydning ved drengenes oplæring i den rent tekniske side af fodboldspillet.

Vi havde til den indeværende vinter ogsaa an- søgt om tilladelse til at leje en gymnastiksal og bedt om at faa en større sal paa grund af vor store ungdomsafdeling. Stor var imidlertid vor skuffelse, da vi fik tildelt en endnu ringere og mindre sal end tidligere, men vi bed skuffelsen i ter med forholdene som de var, og saa haabe, at os og ville forsøge at slaa os igennem denne vin- vi til næste vinter kunne komme i betragtning ved tildelingen af salene, enten i Baunehøjskolen eller i den nye skole paa Ellebjergvej. Men noget helt andet kom nu i vejen. Det blev af gymna-

Walter Christensen

INGERSLEVSGADE 126 ✕ TELEFON VESTER 4078

**Alt i møbler,
persiener,
tegninger og tilbud,
kvalitets haandværk,
omstopning og
reparationer udføres**

stikinspektøren paa det bestemteste forbudt at anvende fodtøj med gummisaaler i salen, og dermed blev hele vinterarbejdet væltet, da vi ikke kunne forlange af drengene, at de skulle skaffe sig nyt fodtøj. De var næsten alle i besiddelse af sko med gummisaaler, og vi mente ikke at kunne forsvare, at de hjemme skulle bede om endnu et par sko, og derfor har vi i vinter været nødsaget til at nøjes med det arbejde, vi kunne udføre i vort nuværende juniorlokale, og det er ikke ideelt til det formaal. Personligt forstaaer jeg ikke, at saa stor en forening som vor ikke kunne faa et bedre lokale og heller ikke forbudet mod gummi- sko i salen, men det maa vel have en eller anden forklaring.

Disse genvordigheder viste os, at vi ikke kunne bygge nogen fremtid paa lejede gymnastiksale, og dette, i forbindelse med ønsket om en udvidelse af omklædningslokalerne for ungdomsafdelingen, gav bestyrelsen stødet til at aktivisere vore byggeplaner. Vore tidligere arkitekter d'herrer Philip Arctander og Henning Hansen blev mobiliserede, gamle tegninger blev ændret til den skikkelse, som bestyrelsen mener er nødvendig til at dække vort behov. I møder med Københavns Idrætspark, repræsenteret ved d'herrer ors. Hans Madsen og direktør Ahl-Nielsen, blev vore planer mødt med den største velvilje og forstaaelse, og placeringen og de skitsemæssige udkast godkendt, ligesom KI paa sin side fik tilsagn fra Københavns kommune om en velvillig behandling af vore planer.

I øjeblikket arbejder arkitekterne med tegningerne og beregningen af byggesummen, som er lovet os færdige medio februar. Naar disse linier læses, regner vi med at være i de afsluttende forhandlinger med KI om de økonomiske betingelser vedrørende hele sagen, som vi, med den velvilje, der altid er vist os, haaber skal føre til et resultat, som klubben magter, og som vil blive til gavn og glæde for en stor skare ungdom. Tilbage staar saa Københavns magistrats godkendelse af projektet, ligesom det skal forelægges Københavns borgerrepræsentation til vedtagelse. Ogsaa her haaber og tror vi paa en velvillig behandling. Jeg ved positivt, at man indenfor kommunen ser med stor forstaaelse paa vort arbejde for ungdommen, og at vi bruger den største part af vore indtægter til gavn for ungdommen, som for et kontingent, der nærmest er symbolsk og aldrig har været anderledes i klubbens mere end 60 aa-

rige levetid, har lejlighed til at tilbringe en masse baade morsomme og gavnlige fritimer i klubben.

En afgørende betingelse for, at disse planer kan realiseres, er imidlertid, at de fleste af de penge, som skal anvendes til bygningens gennemførelse, stilles til Københavns Idrætspark's raadighed fra klubbens side, og medlemmerne vil derfor paa den forestaaende generalforsamling blive stillet overfor at give den kommende bestyrelse bemyndigelse til at deltage i byggeriets finansiering.

Det er paa nuværende tidspunkt ikke muligt at sige, hvor stort dette beløb vil blive, men som bemærket tidligere, haaber vi, at de økonomiske forhandlinger med KI kan være tilendebragt i løbet af denne maaned, saaledes at vi paa generalforsamlingen kan oplyse om resultatet af disse.

Vi er indenfor bestyrelsen klare over, at det er et stort projekt, vi tumler med, men vi er ogsaa klare over, at det kan gennemføres, og at klubben kan magte de forøgede udgifter ved en fornuftig administration. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi kunne have tænkt os en udvidelse af administrationslokalerne samtidig, men har ladet dette ligge til fordel for en udvidelse, der kun tager hensyn til det sportslige. Begge dele paa en gang havde maaske været større, end vi kunne magte, og smaalapperier paa det nuværende, for at afhjælpe en øjeblikkelig trang, har vi set bort fra — overbeviste om, at det senere vil være umuligt at ordne ogsaa denne opgave tilfredsstillende.

Om Frederiksberg kommunes planer om bygning af et nyt fodboldstadion paa „ruinerne“ af den gamle dirt track-bane bag ved KB-hallen har der været talt og skrevet meget, og misforstaaede udtalelser, erklæringer og dementier har været en næsten daglig kost i diskussionen om dette projekt.

Men ud af hele dette staar som en sørgelig kendsgerning Københavns „underforsyning“ af egnede opvisningsbaner til storkampene. En sammenligning — hvad angaar egnede baner med tilstrækkelig stor tilskuerkapacitet — med andre europæiske byer paa — og under — Københavns størrelse i et dagblad fornylig, viste med al ønskelig tydelighed, at vi er langt bag efter. En by som Göteborg f. eks. har to fortrinlige baner hver med en tilskuerkapacitet paa 25—30.000, og selvom den ene af disse (Slotskogsvallen) rent trafikalt er daarligere beliggende end

EINER PEDERSEN

Glarmester

DYBBØLSGADE 39 . TELF. EVA 4337
(v. Sdr. Boulevard)

**Stort udvalg i rullegardiner,
persiener og fotografirammer
Fineste billedindramning
udføres.**

Alt i persiener.

**Ruder indsættes hurtigt
og billigt.**

den anden (Ullevaal), saa har man dog altid en velegnet bane til disposition, naar den anden er uegnet til brug eller under reparation. Med andre ord, Gøteborg-klubberne kan altid byde paa et godt græstæppe, og banerne kan faa en rimelig hvile.

Som forholdene er i København, hvor Idrætsparken maa tage alle 1. divisionskampene plus alle andre arrangementer, der kræver en større tilskuermængde end 3000, er det klart, at man ikke kan forlange, at banen skal være i samme stand — græsmæssigt set — som man finder det andre steder i Europa. Den belastning, som Idrætsparken er ude for — med op til 4—5 kampe om ugen i sæsonens begyndelse i august samt om foråret i april—maj — er der ingen bane, der kan holde til, og resultatet er da ogsaa et daarligt græstæppe til trods for dyre reparationer. Reparationer, som er nødvendige, men som, paa grund af den korte pause om sommeren og den haarde belastning straks i starten af den nye sæson om efteråret, ikke faar den nødvendige tid til at „bundfælde“ sig, og som derfor bliver urimeligt dyre i forhold til den gavn, de gør.

Det er klart, at „Københavns Idrætspark“ ved alt dette, og derfor i sin tid beredvilligt anbefalede et af Frederiksberg kommune projekteret fodboldstadion til 20—25.000 tilskuere, idet Idrætsparken derved kunne aflastes for en hel del kampe. Senere har Frederiksberg kommune faaet mere højtflyvende planer, og projektet er nu vokset til et stadion med plads til ca. 40.000 tilskuere og vil ved denne kapacitet blive en konkurrent til Idrætsparken.

Selvfølge vil vi boldspillere med glæde hilse et nyt baneanlæg velkomment og kraftigt anbefale Frederiksberg kommune at bygge det, fordi vi i høj grad trænger til det, og fremtiden vil kræve et saadant, men naar kommunen i sine finansielle overvejelser vedrørende rentabiliteten af det — med de nuværende høje byggepriser — dyre anlæg forlanger, at klubberne skal garantere et vist antal kampe paa det, saa er glæden, i hvert fald for vort vedkommende, meget mindre. Man vil have, at vi skulle svigte en gammel forbindelse — Københavns kommune —, der gennem „Københavns Idrætspark“ i mange aar har ofret og stadig ofrer mange penge til det københavnske idrætsliv gennem sine mange store, men urentable idrætsanlæg rundt om i byen, som betyder saa uendeligt meget for en mængde klub-

ber, mens Frederiksberg kommune, mig bekendt, ikke har ofret noget af betydning i forhold hertil. Københavns kommune har ikke skelet til rentabiliteten, da den i sin tid projekterede Valby-anlægget, men betragtet det som et nødvendigt led i byens udvikling og set og anerkendt den sociale betydning, idrætten har for ungdommen af idag.

Vi er naturligvis interesserede i saa gode opvisningsbaner som muligt af den grund, at de penge vi indtjener paa kampene i disse anlæg for en meget stor del anvendes til gavn for ungdommen. Men det maa saa ogsaa staa enhver klart, at vi ikke under nogen form kan være med til at garantere rentabiliteten af et konkurrerende baneanlæg til skade for en gammel forbindelse — Københavns kommune og „Idrætsparken“ — der har været af uvurderlig betydning for klubbens udvikling.

Det ser idag mest ud til, at Frederiksberg opgiver banen, og det er synd, naar man, som jeg nævnede ovenfor, tænker paa fremtiden. Der vil ganske givet en dag blive brug for en saadan bane, ja — der er det maaske allerede i dag —, selvom man ikke kommer udenom, at fodboldinteressen i København procentvis er meget ringe i forhold til næsten alle andre byer. Der ville maaske i løbet af nogle aar omkring en saadan bane kunne opdrages et lokalpublikum, og tanken om, paa samme tidspunkt om lørdagen eller søndagen, at spille to eller endog tre vigtige kampe forskellige steder i byen er vel endnu fremtidsmusik, men maa tages i betragtning, dersom man vil have øje for udviklingen.

Bliver banen opgivet, saa har hele diskussionen om den imidlertid ført det gode med sig, at der nu er sandsynlighed for, at opvisningsbanen i Valby bliver realiseret. Var krigen ikke kommet eller kommet et par aar senere, havde Valby idag været det store centrum for idrætten, for saa havde det oprindeligt stort projekterede anlæg staaet færdigt eller været saa langt fremme, at man havde fuldført det, og saa havde mange problemer været løst.

Og samtidig har man vedtaget ikke at modernisere eller udvide Idrætsparken paa grund af de store omkostninger, men helt at ofre sig for Valby-anlæggets fuldførelse. Det vil sikkert skære mange venner af den gamle bane paa Østerbro i hjertet, for det er usandsynligt, at den intimitet og hygge, der — trods tilskuerantallet — altid findes i Idrætsparken, kan overføres til et sta-

N.C. - TRYKKERIET

(NØRREBROS CENTRALTRYKKERI)

SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
CENTRAL 16.505

dion, hvor der bliver løbebane uden om fodboldbanen. Man vil aldrig komme spillet paa saa „nært“ hold“ som i Idrætsparken, og 10—20.000 tilskuere vil ikke fylde meget i et stadion, der i første omgang skal bygges til 50.000 tilskuere og senere udvides til det dobbelte antal. Tomheden vil kvæle hyggen, men lad os haabe, at fodboldinteressen er større til den tid, og at arkitekterne maa have held til at skabe saa gode forhold for tilskuerne, at de kommer til at befinde sig godt i Valby Idrætspark. Ingen timelang venten i kø foran indgangene og ingen march paa stedet ved udgangene efter kampene. Og først og sidst, at man lægger pres paa Statsbanerne, saa at den projekterede S-tog-forbindelse er færdig samtidig med opvisningsbanen.

Red.

✧ SENIORES ✧

Der har nu været konditionstrænet et stykke tid, og i slutningen af februar starter træningskampene, som dels er den sidste afpudsning før turneringens kampe, og dels skal hjælpe spilleudvalget til at finde frem til de rette holdopstillinger. Det er derfor i alles interesse, at der i disse træningskampe virkelig spilles til, saaledes at man kan danne sig et virkeligt begreb om spillernes styrke individuelt, saavel som holdenes styrke og sammensætning.

Det skulle være muligt med de spillere, vi — i hvert fald fra starten — har til raadighed, at sammensætte hold af væsentlig større styrke end ved efteraarssæsonens slutning, og det gælder hele vejen igennem.

For førsteholds vedkommende bliver træningskampene jo endnu engang i eksperimenternes tegn, da vi, som jo alle ved, forsøgsvis har taget endnu et par ynglinge med til seniorernes træning og nu i disse kampe skal danne os et indtryk af deres mulighed for at gøre sig gældende, naar de kommer op mod mere drevne modstandere, end de har mødt som ynglinge.

Spilleudvalget har selvfølgelig troen paa, at disse unge fyre nok skal klare den, ellers havde man ganske simpelt ikke prøvet, vi ved, at de har talentet, men vi ved ogsaa, at de endnu har en del at lære, men har de selv lyst og interesse

til at gaa ind for opgaven, saa er vi ikke i tvivl om, at baade de selv og klubben nok skal faa glæde af eksperimentet. Men der er ting, som betyder nok saa meget som disse unge spillers egen indsats, og det er kammeraternes hjælp paa banen under spillet, her hjælper det jo ikke at stille sig op, naar noget gaar skævt, som om man ville sige: „Klovn“; parolen maa være at hjælpe med et par ord eller en haandbevægelse „kom igen“ eller „prøv igen“, vi har set talentfulde unge blive hylet ud af det ved „store kanoner“'s rysten paa hovedet eller anden adfærd.

Dog er det ikke alene spillerne, der skal hjælpe hinanden, men alle vore medlemmer uden for snorene kan gøre deres til at stive den enkelte spiller og hele holdet af. Vi har for ofte været vidne til, at skuffelse over en daarlig præstation, der jo dog i næsten alle tilfælde er ufrivillig, har givet sig udslag i ironiske og haanende tilraab fra tilskuernø. Lad os være enige om at staa bag holdet paa banen og støtte dem saa godt vi kan, kampen om pointsene er haard nok i forvejen, og vore tilhængere kan være forvissede om, at spillerne gør, hvad de kan for at hævde sig, og mere kan man jo ikke forlange.

I Københavns-serien ligger A-holdet jo godt placeret, maaske ikke helt saa godt, som vi er vant til, men jeg skal tage meget fejl, om holdet er tilfreds med den placering, det har, og forbedring af positionen vil ikke forbavse. Der tegner til at blive konkurrence om nogle af pladserne, og det er jo ingen skade til — tværtimod.

For b-holdets vedkommende er placeringen mindre flatterende, men dette hold er jo i besiddelse af en egen kampaand, indpustet dem af Sv. Frederiksen som holdets anfører, saaledes at intet hold kan vide sig sikre over for dem. Det er altid en fornøjelse at se dem kæmpe, og jeg haaber, at holdet i foraaaret kan styrkes paa et par punkter, saaledes at det vil være i stand til at rykke nogle pladser op i tabellen og dermed bevare pladsen i K-s. Hvis vilje og kamplyst kunne gøre det, ja, saa var der slet ingen tvivl.

A-rækkeholdet kan forhaabentlig ogsaa styrkes i den kommende tid, og her gælder det faktisk for holdet at komme med fra start, saa er chancen for en god placering i høj grad til stede, og det er jo stadig vort haab, at vi skal opnaa en ordentlig placering med vort fjerdehold.

B-rækken kan vindes, men det kræver jo uanægtelig, at holdet her ikke dropper ret mange

**ALT TIL
AL SPORT**

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

points paa vejen fremover, samtidig med, at rækkens nuværende nummer eet skal solde noget, men chancen er der for at komme paa førstepladsen.

Af alt dette fremgaar det, at spilleudvalget ser optimistisk paa den kommende sæson, og jeg vil ønske spillerne god lyst og god fornøjelse i de kommende trænings- og turneringskampe, hvorover program vil findes andet steds i bladet.

h. o.

Træningsprogram

Der er foreløbig aftalt følgende træningskampe:
26. februar mod B 93.

12. marts mod I. F. Kamraterna, Norrköbing.
(spilles antagelig paa "Trekanten".)

Programmet for turneringskampene skal vi bringe i næste nummer, dog kan vi oplyse, at vore Ks-hold spiller deres indbyrdes kamp lørdag den 18. marts.

h. o.

ER DU BEGYNDT AT TRÆNE?

Træningen for seniores har nu været i gang i tre uger, og endnu mangler vi at se nogle af ansigterne herude. Der er kun en maanedes tid til turneringernes start, saa var det ikke paa tide at faa rørt benene lidt? Tag det varme tøj med og kom igang — det varme bad venter!

Vel mødt!
SPILLEUDVALGET

Aktive seniores

Naar man laaner tøj!

Det hænder for enhver, at man kommer ud for at træne og saa opdager, at man har glemt f. eks. sine strømper hjemme, det kan ske for os alle, og saa laaner man sig frem den aften. Men det sker, at man fra en bøjle i tørrerummet laaner tøj, hvis ejermand maaske ikke selv er til træning den dag;

og saa hænder det, at man glemmer nummeret paa bøjlen, og naar ejermanden kommer næste gang, savner han et eller andet.

Skulle det nu ske, at **du** en aften laaner noget tøj fra en kammerats bøjle, saa bid mærke i nummeret paa bøjlen og hæng det dér igen. Men **skulle** du gaa hen og glemme nummeret, **saa aflever det laante til opsynsmanden!** Saa har ejermanden stadig en chance for at faa tingene igen, og saa har du vist, at det kun var et **laan**.

h. o.

Spillet's aand!

Foredrag holdt af Niels Middelboe i dommerklubben. (Fortsat fra december nr.).

Vi lægger mærke til, at første gang lærerne greb alvorlig ind, var det ud fra et krav om, at spillet først og fremmest maatte være **fair**. I det foredrag Mr. Witty holdt om dette emne, siger han:

»Visse handlinger anerkendtes af alle som værende fair og rimelige, medens andre blev tolereret af rent praktiske grunde; omvendt var der modvilje mod visse andre handlinger, som f. eks. **sneaking**, hvilket var ensbetydende med at spille bolden eller manden, naar man var off-side, fordi dette i virkeligheden betød, at en spiller opnaaede en **unfair** fordel paa modpartens bekostning ...«

og senere hen efter flere aars udvikling:

»Hvis en spiller viste sig at være saa ungentlemanly, at han enten bar bolden eller samlede den op med hænderne, eller saafremt han prøvede paa at tage del i spillet, naar han var off-side, ville hans kammerater paa banen, fortælle ham, at den slags »kunne man ikke gøre«, og at han ikke maatte forse sig igen.

Og skulle det virkelig ske, at en spiller »glemte sig selv« i saa høj en grad, at han spændte ben eller brugte haanden til at puffe en modstander, da betragtede modstanderne saadanne handlinger som udslag enten af overdreven entusiasme eller uvidenhed, men aldrig som et bevidst forsøg paa at hindre en modstander i at score eller spille bolden.

En virkelig forsættelig handling i den hensigt

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

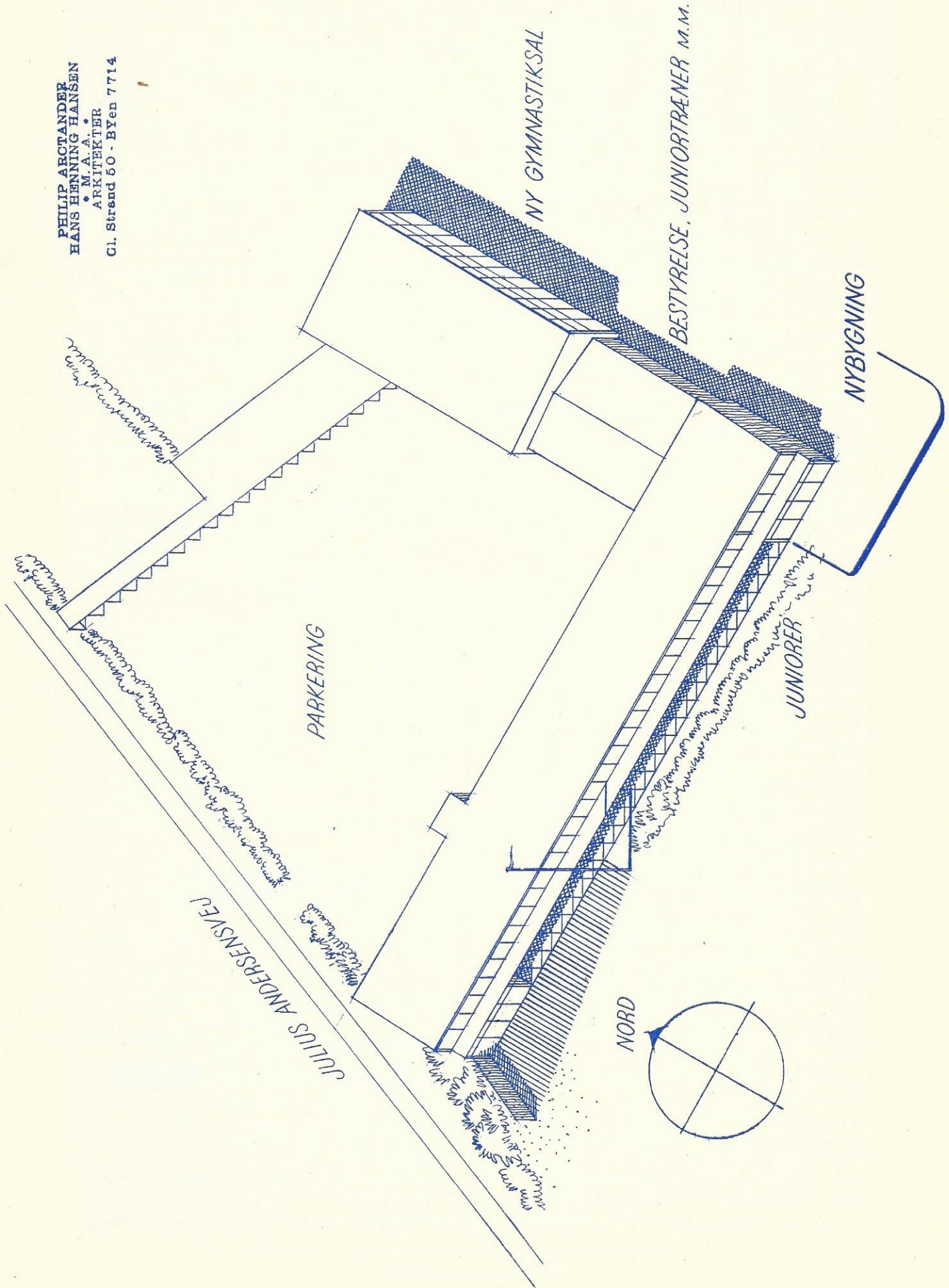
Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

PHILIP ARCTANDER
HANS HENNING HANSEN
M. A. A.
ARKITEKTER
Gl. Strand 50 - Byen 7714

at ødelægge spillet for de andre »eksisterede ikke«. Saafremt der opstod en eller anden lille uoverensstemmelse, blev den ordnet af de to anførere, thi der fandtes ingen dommer saa lidt som nogen frisparksbestemmelse.»

De gamle kulturinstitutioners højtudviklede sans for »fair play« var paa en naturlig maade blevet forplantet til boldpladsen, hvor der som sagt ikke fandtes nogen forsættelig handling, som kunne ødelægge spillet. **Lovens eller spillets aand har nu naaet en meget høj udvikling.**

I de første 50 aar gik de bestemmelser, hvorefter der spillede, blot i arv fra den ene generation til den næste. Første gang, der fandtes skrevne skole-regler for fodbold, var i Harrow skolen i 1856, hvor de blev slaet op paa et synligt sted ved begyndelsen af hver fodboldtermin, for at de nye drenge kunne sætte sig ind i dem.

Det var ogsaa paa Harrow-skolen i en dér ny-indstiftet cup-turnering, man for første gang anvendte **umpires**, en valgt af hvert hold, som — **efter appel fra en spiller** — afgav kendelser vedrørende det, der foregik under spillet (»points of fact«), og disse kendelser var endelige. Nogen egentlig form for uenighed i afgørelserne kunne selvfølgelig ikke tænkes. Kun gennem en mange-aarig træning i »fair play« i skolen, kunne der opnaas et saadant resultat.

En af Harrow skolens regler siger: »Det er **umpirens** pligt at annullere et maal, der er opnaet ved unfair midler«, og i de saakaldte »house matches« kunne en dreng bortvises ved et særlig usportsligt brud paa loven (i al fald »sneaking«, der i een skole, Cheltenham, var eneste udvisningsgrund). Men det understreges, at dette var en **skolebestemmelse**, der skulle sikre, at nye drenge lærer at leve op til den høje skolestandard af **sportsmanship**. For de elever, som havde forladt skolen, og som spillede sammen i de saakaldte »old boys« klubber, og hvem skolens sportslove var gaaet i blodet, var en saadan bestemmelse ikke nødvendig. I de første klublove fandtes heller ingen § om straf for lovbrud. (Her er den fine spillets aand paa sit højdepunkt).

Om de første skrevne love skal jeg blot oplyse, at hver klub havde sine egne love for spillet, og at de to første sæt, der eksisterer, stammer fra 1862; de udmærker sig ved i begge tilfælde at være meget kortfattede (næppe mere end visse retningslinier) og at være beslægtede med Rugbyspillet, hvor man — som De maaske ved — har lov til at spille bolden med hænderne. Dog maatte man ikke som i Rugby løbe med eller slaa til bolden, men blot standse den i luften for derefter straks at anbringe den paa jorden og saa spille den videre med fødderne.

Gik bolden ud over sidelinien, skulle den, der havde sparket den ud, bringe bolden tilbage i spil fra sidelinien ved et spark mod banens midte. (Da ingen sparkede ud med villie, var det en god og fair regel).

Man havde den strenge off-side regel, hvorefter en man var »ude af spil« og intet kunne foretage sig, naar han for **foran** bolden — hvilken bestemmelse kun faar nogen mening, naar man husker paa, at det var driblespil den gang, og at nogen egentlig form for aflevering ikke fandtes. Hvilket er den nuværende Rugby off-side regel.

I den anden klub havde man den særbestemmelse, at holdene byttede maal, hver gang, der scorede, og naar bolden gik ud over sidelinien, var den død, og den første spiller, der fik fat i bolden, skulle sparke den ind paa banen, **hvordan** og **hvorhen** han ønskede. (Den spiller, der skyndte sig, fik altsaa en fordel). Fælles for de to sæt love er, at der ingen frisparksbestemmelse var.

Aaret efter i 1863 kom det nystiftede fodboldforbunds (FAs) love. Heri bestemtes, at maalet skulle være 8 yards bredt (altsaa lige som i dag), men »uden snor eller overligger«. Vi hører for første gang, at bolden skal **kastes** ind fra sidelinien, og igen af den, der først faar fat i den.

Et maal var scoret, naar bolden passerede mellem stængerne eller gennem rummet mellem stængerne uden hensyn til højden, men bolden maatte ikke kastes, slaas eller bæres ind. Der var intet i FAs love om spillernes antal. I Cambridge universitetets love fra samme aar, skulle dette spørgsmaal afgøres af anførerne inden kampen. **Der var stadig ingen paragraf om straf for frispark.**

Endnu var det et spil for gentlemen! Heri skete der en forandring, da **andre** begyndte at spille fodbold.

Oppe nord paa i Sheffield distriktet, hvor man paa det tidspunkt ikke benyttede helt de samme love, tog sagen snart følgende uheldige vending. Blandt mine- og industriarbejderne var der flere med »visse naturlige tilbøjeligheder«, som ikke var blevet bremset i de helt unge aar, og som lod sig forlede til at begaa saa hyppige ulovligheder i retning af benspænd, brug af arme og lignende, at lovene omkring 1867 indførte **frispark** som straf.

(fortsættes.)

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Boldklubben FREM

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.